

DOM

afsagt den 18. marts 2011 af Vestre Landsrets 1. afdeling (dommerne Annette Dellgren, Lis Frost og Michael Ellehauge med domsmænd) i ankesag V.L. S-1641-10

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1 (T1)

født den Dato 1 1977

(advokat Henrik Stagetorn, København)

Tiltalte 2 (T2),

født den Dato 2 1968

(advokat Torben Brinch Bagge, København)

og

Tiltalte 3 (T3)

født den Dato 3 1968

(advokat Jan Schneider, Åbyhøj).

Retten i Aalborg har den 9. juli 2010 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 11-1785/2010).

Påstande

De tiltalte T1 og T3 har påstået frifindelse i forhold 1, subsidiært formildelse.

T2 har påstået frifindelse i forhold 1 og frifindelse i forhold 5 og 6.

T2 har subsidiært påstået formildelse. T2's forsvarer har oplyst, at frifindelsespåstanden i forhold 5 og 6 alene skyldes, at T2 heller ikke for landsretten ønsker at udtale sig.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

De tiltalte **T1** og **T2** har påstået afvisning af anklagemyndighedens anke.

Anklageren har berigtiget forhold 2, således at "nr. 29" ændres til "nr. 37".

Supplerende oplysninger

Af et bilag dateret den 10. marts 2011, der er fremlagt af anklagemyndigheden, fremgår følgende:

"10/3-11

Samtale med arrestforvarer **Person 12**

Han kan se i EDB System, at have modtaget den 21/7 og journaliseret.

Har stadig en kopi (egen) liggende af ankemeddelelsen + fremsendelsesskrivelsen.

Talt med souschef som er næsten 100% sikker på, at han har udleveret ankemeddelelsen, man kan ikke sige, hvornår den er udleveret

Person 13

T3

Opkald til arresthuset i Århus. **Person 14** oplyser ved opslag i personjournal, at arresten den 21/7-10 har udleveret vores ankemeddelelse til **T3**.

T1

Opkald til arresthuset i Hobro. **Person 15** oplyser, at de aldrig registrerer den post (og således heller ikke ankemeddelelse) der kommer til arrestanterne. Han kan således ikke bekræfte at de har modtaget vores ankemeddelelse og dermed heller ikke, at den er udleveret til **T1**.

Men siger, at hvis den er modtaget i arresten, er den helt sikker også udleveret til **T1**.

Person 16

T3 er yderligere ved dom afsagt af Retten i Herning den 24. marts 2009 idømt en fængselsstraf på 8 måneder for voldskriminalitet og er prøveløsladt den 3. juli 2009 med en prøvetid på 2 år og en reststraf på 82 dage.

T3 har endvidere den 1. oktober 2009 vedtaget et bødeforelæg.

Forklaringer

T1 og T3 samt vidnerne Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 1 (V1) og Vidne 11 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Endvidere har vidnerne Vidne 14 og Vidne 15 afgivet vidneforklaring for landsretten.

T1 har om *forhold 1* supplerende forklaret, at han og T3 altid har haft et godt forhold til hinanden, og i 2009 begyndte de også at arbejde sammen. De var ofte i kontakt med hinanden. Vidne 7 og Vidne 8, der ejer Kro er far og søn. Vidne 8 er tiltaltes ven. Han kender hverken T2, Person 1 (P1) eller V1.

Han husker ikke længere nummeret på sin daværende arbejdsmobiltelefon, der som regel lå i bilen. Da han blev anholdt, havde han via sin tidligere arbejdsgiver netop fået den første ordre til det nystartede firma, men på grund af anholdelsen kom arbejdet ikke i gang.

Han husker ikke, hvad han foretog sig den 29. september 2009, men han kan meget vel have været i By10 for at bytte noget værktøj med T3. Han fastholder, at han ikke har lagt T2's telefonnummer ind i arbejdstelefonens telefonbog, og han har heller ikke selv opdaget, at nummeret – Tlf.nr. 3 – var blevet kodet ind.

Den 3. oktober 2009 var han på Adresse 1 (Adr. 1), hvor han havde opbevaret en del materialer, herunder brædder, skruer og søm. Han er kommet på adressen flere gange om ugen – også for at lufte sin hund. Han vil fortsat ikke oplyse navnet på den kammerat, der havde bedt ham om at følge en polak til Virksomhed 1 i By 3, men det var ikke T3. Kam-

meraten havde blot sagt, at hvis der holdt en bil på gårdspladsen, skulle han vise personen op til **Virksomhed 1** i **By 3**. Tiltalte var ikke blevet bedt om at vente på stedet, hvis personen ikke var der, når tiltalte kom. Kammeraten kunne ikke selv tage af sted, fordi han skulle passe sine børn. De havde lavet aftalen den 2. oktober 2009. Han husker ikke, om **T3** også var der den dag, men det var han vist nok. Foreholdt sin forklaring som gengivet side 3 i Retten i Sønderborgs retsbog for den 4. oktober 2009 om, at de var nogle stykker, der sad på hans bopæl i haven, har tiltalte forklaret, at det nok er muligt, men han og hans kammerat gik for sig selv, da de indgik aftalen.

Manden, som tiltalte troede var den polak, som han skulle vise vej, holdt i en Mercedes i indkørslen til et autoværksted. Han blev irriteret over, at manden ikke fulgte efter ham. Derfor parkerede han sin bil, steg ud og gik hen til manden og spurgte, om han skulle mødes med tiltaltes kammerat i **Adr. 1**. Det svarede manden ja til. Der blev ikke sagt: "We can not do it here" eller noget i den retning. Det næste, der skete, var, at han blev anholdt. Han udførte i den periode nogle gange "sort" tømrerarbejde.

Uanset de masteoplysninger, der er anført i rapport af 2. december 2009, mener han ikke, at han kan have været på **Adr. 1** 4 gange den 29. september 2009 eller 10 gange i alt i perioden fra den 29. september 2009 til den 3. oktober 2009, selv om det i princippet er muligt ud fra masteoplysningerne.

Det skal nok passe, at det fra hans bopæl kun tager ca. 6 minutter at køre hen til "hundeskoen" mod ca. 13 minutter at køre til **Adr. 1**. Han lufter da også tit hunden i "hundeskoen", men han foretrækker **Adr. 1**, for der generer man ikke nogen.

Han meldte sig ud af AK81 i oktober 2008. Han er ikke bange for nogen. Han har aldrig oplevet at få natlige besøg, men syntes alligevel, at det var rart at have en peberspray ved hånden. Han har nogle få venner fra sin tid i AK81.

Da han blev anholdt, var han kørende i en varebil tilhørende ham selv. Det var også hans GPS, der blev fundet i bilen. Adressen Jellingevej 10, Vejle, der er kodet ind i GPS'en, er Hells Angels adresse. Den blev kodet ind i forbindelse med, at **T3**, der havde været med til at starte afdelingen op, havde spurgt ham, om han ikke kom forbi og så klubhuset en dag, hvor han alligevel skulle den vej.

Den 3. oktober 2009 havde han ikke sin mobiltelefon med i bilen. Det skyldtes, at han efter at have været på arrestbesøg i Randers skulle skynde sig at hente og lufte hunden.

Tiltalte har til *forhold 2-4* forklaret supplerende, at han fortsat ikke vil oplyse navnet på den person, der havde skaffet ham den kokain, der blev fundet hos ham ved ransagningen. Han tager kokain ved festlige lejligheder. Pølsemandsposerne havde han brugt til skruer og søm i forbindelse med sin virksomhed. Kanyler, sprøjter, væksthormoner og dopingtabletter besad han ligeledes til eget brug i forbindelse med styrketræning. Han havde skaffet præparaterne via internettet. Pebersprayen havde han købt i Tyskland i forbindelse med, at der havde været indbrud på hans gamle adresse.

50-100 m fra hans bopæl ligger hotellet i Aars, og han kørte nok forbi dette 10 gange om dagen. Hvis han skulle have mødtes med nogen, ville han bare have mødt dem på hotellet.

Person 17 (Tidl. vidne 10)

Han fik en aftale om en ordre med sin gamle mester, Person 17, og de aftalte, at T3, der manglede nogle timer, skulle være med på opgaven. T3 var i færd med at opstarte et autotransportfirma, men det var endnu ikke kommet rigtigt i gang. Opgaven bestod i at forarbejde træ til et gulv, og arbejdet skulle have været påbegyndt om mandagen, hvis ikke han var blevet anholdt om lørdagen.

T2 har oplyst, at han heller ikke ønsker at afgive forklaring for landsretten.

T3 har supplerende forklaret, at han boede i By 8, da han blev løsladt i juli 2009. Han var med til at betale husleje for lejemålet i forbindelse med klubhuset i Vejle for at styrke klubbens økonomi og for at have et sted at overnatte, når han havde døgnvagt. Der skulle altid være en person til stede i klubhuset. Han har været fuldgældigt medlem af Hells Angels i Randers. Han har mødt T2, men ikke i forbindelse med Hells Angels. Tiltalte har selv været i klubben på Amager, men han har ikke mødt T2 der. Han tror ikke, at T2 har tilknytning til klubben på Amager, men T2 har været til fest i klubben i Vejle. Han kender ingen ved navn P1 eller V1. Han har ikke været i By10 den 29. september 2009 om morgenen, og han har helt sikkert ikke lånt T1's arbejdsmobiltelefon. Han har ikke kodet T2's telefonnummer ind i T1's telefon. Det er meget muligt, at tiltalte og T1 har ringet sammen den 29. september 2009, men han mener ikke, at de skulle mødes den dag.

I Billund er de eneste spisesteder et pizzeria og Hotel Legoland. Hverken han eller T2 havde lyst til at spise nogen af de to steder. Han og T2 fulgtes ind i hallen i lufthavnen. På afstand så cafeteriet lukket ud, men tiltalte gik alligevel ned for tjekke. Da han kom tilbage, og efter han havde været på toilettet, stod T2 uden for toilettet og ventede på ham. Tiltalte har ikke foretaget nogen opringning i lufthavnen. Han har heller ikke set T2 foretage nogen opringning og har ikke spurgt T2 om, hvad han foretog sig, mens tiltalte undersøgte, om der var åbent i lufthavnens cafeteria. I løbet af dagen havde de to talt sammen i telefon, og derfor er han ret sikker på, at T2 havde sin mobiltelefon med.

Fra lufthavnen kørte de hver til sit. De aftalte, at T2 skulle komme over til tiltalte og aflevere autotransporteren dagen efter. På vej fra Billund ringede tiltalte til T1 vedrørende det arbejde, de skulle lave sammen. T1 virkede beruset, og tiltalte kørte op til ham for at få styr på deres fælles arbejdsopgave. Der var flere til stede, da han kom. I hvert fald var T1's kæreste der og vist nok også hendes veninde. Arbejdsopgaven, der blandt andet bestod i at køre nogle gulvbrædder igennem en pudsemaskine på et værksted i Nordjylland, skulle strække sig over 3 uger. Det var ikke sort arbejde. De skulle begynde om mandagen, og han skulle køre fra By 8 til arbejdsstedet hver dag. T1 talte ikke om en polak, han skulle mødes med. Den 3. oktober 2009 kom T2 for at aflevere autotransporteren. Det havde de jo aftalt dagen før. T2 havde en kammerat med, og de talte ikke om, hvad T2 skulle lave bagefter.

Det kan godt passe, at han var i Tyskland den 26. august 2009. Han medbragte 300.000 danske kroner samt 10.000 euro. Pengene var blevet givet til klubben i form af kontante pengegaver, da klubhuset blev åbnet. Det er helt normalt, at man giver gaver, fordi det er dyrt at starte en klub. Pengene var samlet sammen i mange klubber – både danske og tyske.

Han mener, at han først den 4. oktober 2009 hørte, at T1 var blevet anholdt. Det var hans kæreste, der fortalte ham det. Hun havde talt med T1's kæreste. Det er rigtigt, at der var nærmest daglige samtaler mellem ham og T2 i perioden frem til den 3. oktober 2009. Det skyldtes, at de talte sammen om autotransporteren. Det kan også godt passe, at der derefter var en pause til den 14. oktober 2009, men det var ikke usædvanligt, at der gik 10 dage imellem, at de talte sammen.

Tiltalte har om *forhold 7-9 og 11* forklaret supplerende, at han har købt strømpistolen i Tyskland for ca. 8 år siden. Han købte den for sjov og bruger den ikke til noget. Han har taget anabole steroider m.v. i forbindelse med, at han har styrketrænet. Den 4. september 2009 skulle han deltage i et race på Djursland, selv om han på det tidspunkt ikke havde kørekort.

Person 18 (P18) (Tidl. vidne 9)

Han har tidligere handlet bil med T2, og straks han havde fået transporteren, gik han og P18 i gang med at etablere et transportfirma. P18 tog f.eks. kontakt til et forsikrings-selskab, og der blev lavet en hjemmeside. 8-10 dage forinden havde han købt en bil af T2 for 7.000 kr. Den havde han i 3 uger, hvorefter han solgte den videre for 21.000 kr. Han ved ikke, hvad personerne fra den tyske klub Red Devils hed. Han har kun set dem den ene gang, hvor de hentede ham. Den person, der oplyste ham om muligheden for at købe barudstyr i Tyskland, hed Person 19.

Tolder Vidne 2 har supplerende forklaret, at den pågældende Mercedes var en af mange biler, der blev standset den pågældende dag. Det var tilfældigt, at netop den bil blev standset. Man kunne se på chaufførens øjne, at han var nervøs. Hunden var alene trænet til at markere for narkotika, ikke for andet, og han gik derfor straks ud fra, at det var narko, der var i de poser, der blev fundet. Alle poserne blev fundet under bagsædet.

Politiasistent Vidne 3 har supplerende forklaret, at hun ikke lovede V1, at hans straf ville blive nedsat, hvis han hjalp politiet. Hun sagde kun, at man plejede at slippe billigere, men at det var dommerens afgørelse. V1 virkede lidt forhutlet, og det var medvirkende til, at hun opfattede ham som bydreng for nogle bagmænd. På et tidspunkt var der ikke flere penge på det taletidskort, V1 benyttede, når han skulle i kontakt med P1, og hun er bekendt med, at P1 derfor satte flere penge ind på kortet.

Stilling Vidne 4 har supplerende forklaret, at han under hele forløbet sad i Esbjerg og ikke i Padborg. V1 fik lov til at blive ved med at sende sms'er til og modtage sms'er fra X2, dvs. P1, for at fastholde den opfattelse hos P1, at alt var i orden. Der gik et stort antal sms'er frem og tilbage mellem V1 og X2. Han har efterfølgende fået informationer fra det hollandske politi om, at det ifølge deres afhøringer af P1's samlever var meningen, at de skulle giftes, og at P1 var i Hamborg, dvs. ca. 2 timers kørsel fra grænsen.

Det stemmer med, at X2 i telefonsamtalen mellem X2 og en person, der ringede fra en telefonboks på Hvidkildevej, oplyste, at han var ca. to timer væk.

Der blev overført penge til [redacted] V1's [redacted] telefon med taletidskort. Det viste sig efterfølgende, at pengene var blevet overført fra en konto, der var registreret til [redacted] P1 [redacted] på hans mors adresse.

Formålet med aktionen var at identificere og anholde den eller de personer, der skulle modtage de mere en 7 kg amfetamin. Der blev holdt telefonmøde under hele turen fra Padborg til [redacted] Adr. 1 [redacted]. Betjentene nåede frem ved 20-tiden, men ifølge [redacted] V1 [redacted] var instruksen fra [redacted] P1 [redacted], at han ikke skulle gå ind, men blot sende en sms til [redacted] P1 [redacted] om, at han nu var ved [redacted] Adr. 1 [redacted]. Der var herefter kommunikation om, hvor længe [redacted] V1 [redacted] skulle vente, og ved 21-tiden fik han besked fra X2 om, at han skulle finde et hotel.

Vedrørende en sms-besked fra den 2. oktober 2009 kl. 12:03:19, lagret i [redacted] V1's [redacted] mobiltelefon har vidnet forklaret, at udsagnet om, at den "anden mand er hos dig i morgen klokken 12", var ensbetydende med, at narkoen skulle overleveres den 3. oktober 2009 kl. 12.

Det er svært at fortolke sms'erne entydigt, men han forstår dem således, at [redacted] P1 [redacted] opfatter situationen på den måde, at transaktionen er gået i vasken den 30. september 2009 om aftenen, at han arbejder på at finde nogle nye købere, men at man derefter vender tilbage til den oprindelige plan. Sms'erne fra den 1. oktober 2009 kl. 16.43, 17.38 og 18.26 kan tolkes på den måde, at der ikke var nogen aftale om et fast tidspunkt, at [redacted] P1 [redacted] troede, at overleveringen ville kunne blive en realitet den 1. oktober, men at det viste sig først at blive til noget den 3. oktober 2009.

Der kan være flere forklaringer på, at telefonaflytningerne ikke gav så meget, som man havde håbet på. En forklaring kan være, at aflytningen kun blev sat op på udlandscentralen. Fastnetopkald fra Danmark, der gik til et nummer i udlandet, som blev aflyttet, fik man derimod. Der blev kun sat aflytning op på Vodaphone. Politiet har efter byrettens dom langt om længe modtaget nogle teleoplysninger fra England. Disse oplysninger er nu under efterforskning.

I forbindelse med aflytning af telefonboksen på Hvidkildevej blev der arrangeret bevogtning i håb om, at der ville blive ringet igen herfra, men det skete imidlertid ikke. Efter hans opfattelse er der næppe blevet ringet igen fra en telefonboks. I forbindelse med telefonsamtalen i Billund Lufthavn burde man have undersøgt telefonen. Det skete ved en fejl ikke. Overvågningen blev gennemført ved hjælp af ”faste” billeder, der blev taget med bestemte intervaller. De folk, der blev sendt til stedet, så overvågningsbillederne på stedet, og tog de billeder med, som de anså for relevante. Han mener ikke, at der var en overvågning, der direkte dækkede området ved telefonboksen. Han ved ikke, om der er overvågning uden for. Han bekendt er der ikke foretaget politimæssig efterforskning vedrørende det stykke papir, som den ene af personerne på overvågningsbilledet har i hånden.

Politiassistent **Vidne 5** har supplerende forklaret, at han havde set billeder af **T1** og havde hørt om ham, da han skulle agere kurer. Han holdt ind til siden på en sådan måde, at han ikke spærrede for eventuel færdsel til og fra stedet. Han er helt sikker på, at **T1** sagde: ”We can not do it here”. Det var ud fra sikkerhedsmæssige hensyn, at han ikke kørte bilen ind på ejendommen. Da han havde sagt ”auto kaput”, gik der kun meget kort tid, inden anholdelsen fandt sted. Han og **T1** nåede ikke at have nogen nærmere ordveksling om, hvad der så skulle ske.

Politiassistent **Vidne 6** har supplerende forklaret, at han ikke kunne se noget, mens han lå under tæppet. Da de kom ud til stedet, tog **Vidne 5** sit headset af øret for ikke at afsløre sig selv, men han bar fortsat en mikrofon, således at betjentene ude i området via deres mobiltelefon kunne høre, hvad **Vidne 5** sagde. Vidnet kunne uden videre høre det. Det var aftalt på forhånd, at **Vidne 5** skulle stige ud af bilen blandt andet for at undgå, at **T1** ville have ham til at køre ind på ejendommen. Det var også aftalt på forhånd, hvor bilen skulle holde. Formålet med placeringen var, at den person, der skulle hente stoffet, skulle tage initiativet og henvende sig til **Vidne 5** og ikke omvendt.

Han var med ude at parkere det samme sted en tidligere dag. Da blev de ikke kontaktet af nogen. Der var politifolk i Aars, der så **T1**, men vidnet så ham ikke. Han holdt sig på hotellet for ikke at blive genkendt af **T1**. Han er i dag sikker på, at han hørte **T1** sige: ”We can’t do it here”.

Vidne 7 har supplerende forklaret, at han ikke kender en person ved navn **P1**. Han kender heller ikke en person ved navn **V1**, som er blevet ta-

get ved grænsen med over 7 kg amfetamin. Han ved, hvem [T1] er. [T1] har ikke med vidnets vidende fået lov til at benytte ejendommen. Han har forsøgt at få smidt den person, der har lejet et lokale til reparation af biler, ud, men det er ikke lykkedes at finde personen, der, så vidt han ved, er sydlænding og bor i Nørre Sundby. Han kender ikke noget til ejendommen nr. 130. Han ved ikke, om der drives et autoværksted fra nr. 139.

[Vidne 8] har supplerende forklaret, at han ikke kender en hollænder ved navn [P1]. Han kender heller ikke en [V1]. Han kender [T1]. De har jævnligt talt med hinanden, men ikke så meget i det sidste stykke tid. Han har ingen relation til AK81. Han har på et tidspunkt lejet et lokale ud til en person fra Nørre Sundby. Han husker hverken mandens navn eller adresse. Han har ikke længere nogen lejekontrakt vedrørende personen. Han kan ikke forklare, hvorledes manden så ud, men han var mørk i huden. Han har også på et tidspunkt haft udlejet stuehuset, men husker ikke længere navnet på personen. [T1] har på et tidspunkt opbevaret nogle ting i en hal på stedet. Vidnet husker ikke, hvad det var for nogle ting. Bygningen var låst af, og [T1] havde en nøgle. Han kan ikke svare på, hvor ofte han selv kom på ejendommen. Han og [T1] har været sammen ude på ejendommen, måske for at hente nogle ting. Det er ikke utænkeligt, at [T1] i den forbindelse har haft sin hund med. Ejendommen var låst af, og vidnet havde nøglen.

[V1] har supplerende blandt andet forklaret, at [P1] ringede til ham engang i 2008 og spurgte, om han ville være med til at bygge drivhuse for [P1's] bror. I den forbindelse fik [P1] folkeregisteradresse hos vidnet, og derefter sås de ofte i vidnets hjem. [P1] måtte ikke længere rejse ind i Danmark, og derfor bad han i 2009 vidnet om at transportere en pakke til Danmark for sig. [P1] viste ham noget marihuana, der var pakket i plastik, og vidnet troede derfor, at det var marihuana, han skulle transportere. Han fik en rutebeskrivelse frem til en bestemt adresse, men han fik ikke oplyst noget navn. Han fik besked om, at han ikke måtte tale med den, han afleverede stoffet til, og at han ikke måtte tage imod penge. Planen var vist nok, at han skulle levere pakken mellem kl. 15.30 og kl. 16, men han ved det ikke med sikkerhed. [P1] blev ved med at skrive sms'er til ham, som han besvarede, og [P1] forlangte også af ham, at han skulle ringe til sin kone, medens [P1] var hos hende, således at han kunne høre, at vidnet talte med hende. Han accepterede at samarbejde med politiet,

fordi den eneste måde, han kunne bevise på, at stoffet var marihuana, var ved, at P1 blev fanget. Over for P1 lod han som om, intet var hændt.

Vedrørende telefonsamtalen mellem P1 og V1 den 30. september 2009 kl. 22.06 har V1 supplerende forklaret, at P1 var sur over, at der ikke kom nogen og modtog leverancen, og at han derfor ville have, at de skulle betale mere herfor. Han ved ikke, hvor P1 var på det tidspunkt, men måske var han i Tyskland. Han havde i hvert fald tidligere sagt, at han måske ville tage til Tyskland.

Vedrørende to sms'er sendt fra P1 til V1 henholdsvis den 2. oktober 2009 kl. 19.42 med teksten "Du skal være samme sted i morgen kl. 12, for han har lige ringet til mig" og den 3. oktober 2009 kl. 09.00 med teksten "Okay, du skal være samme sted kl. 12. Du kan bare give det til dem, du behøver ikke sige noget til dem", har V1 forklaret, at han forstår sms'erne som en endelig aftale om, at der skulle ske overlevering den 3. oktober kl. 12 på den adresse, der fremgik af rutebeskrivelsen, dvs. Adr. 1. Han ved ikke, hvem der skulle modtage stoffet. Det skiftede jo. Efter hans opfattelse skulle der kun overleveres til en person. Den, der oprindeligt skulle komme, kom ikke. Han forstod så på P1, at han ledte efter en anden, og P1 sagde på et tidspunkt, at han nu havde fundet en. P1 sagde ikke noget til vidnet om, hvorvidt køber selv ville komme, eller om det var købers mand, der ville komme. Han ved ikke, om det lykkedes P1 at finde en anden aftager.

Aftalen med P1 var, at vidnet skulle køre i et stræk til Nordjylland, aflevere stoffet og derefter køre hjem igen.

I byretsdommen er han citeret for at have sagt, at der på hotellet ville komme en fra København og hente pakkerne. Han fik en sms om dette og talte også med P1 om det. Han husker ikke, hvilken dag det var.

Vidne 14 har forklaret, at han siden 2006 har været Stilling i Billund Lufthavn. I september 2009 var der opsat et kamera ved hver af de fire indgange/rondeller. Der er to indgange/rondeller i den vestlige ende af bygningen og ligeledes to i den østlige ende. Herudover var der opsat et kamera inde i centralhallen, hvis primære funktion var at give oplysning om eventuel kødannelse. Endelig var der et opsat kamera,

der hvor der blev foretaget sikkerhedstjek. De opsatte kameraer var faste og optog stillbilleder, således at der blev taget et vist antal billeder i minuttet. Lufthavnen havde ikke opsat kameraer uden for. Dog havde Europark deres eget kamerasystem.

Der var tre telefonbokse i bygningen, én i centralhallen i stueetagen og to på 1. sal i afgangsområdet. Forevist tre fotos fra centralhallen har [redacted] Vidne 14 [redacted] forklaret, at der ikke var opsat kameraer, der dækkede områderne på de to øverste billeder, men kun området på det nederste billede. Toiletter og offentlig betalingstelefon er korrekt markeret på det midterste foto. Det vil sige, at betalingstelefonen ikke var overvåget.

Han husker ikke længere, hvilke afgange der var den 2. oktober 2009. Foreholdt sin forklaring til politiet ifølge afhøringsrapport af 27. april 2010, side 1, sidste afsnit om, at der var afgang kl. 18.50 og 19.30 til England, hvor der skulle checkes ind senest en halv time før afgang, og kl. 20.55 til København, hvor der skulle checkes ind senest 10 minutter før afgang, har han forklaret, at dette stemmer.

[redacted] Vidne 15 [redacted] har forklaret, at han er ejer af [redacted] Virksomhed 5 [redacted]. Han kender [redacted] T2 [redacted], der engang købte en bil af vidnet og i den forbindelse fortalte, at han af og til kørte med biler. De aftalte da, at [redacted] T2 [redacted] kunne transportere nogle biler for vidnet. [redacted] T2 [redacted] har siden transporteret i alt fire biler for ham. Den røde Toyota Corolla havde han købt af Tryg Forsikring. Når den 29. september 2009 er anført som modtagelsesdato på skrotningsattesten, er der for så vidt tale om en fiktiv dato. Den blev valgt, fordi man regnede med at bestille en kørsel omkring det tidspunkt. Bilen blev hentet hos Mitsubishi af [redacted] T2 [redacted]. Det var i hvert fald efter den 29. september 2009 og kan godt have været den 2. eller 3. oktober 2009. [redacted] T2 [redacted] transporterede bilen over til vidnet på en hvid autotransporter.

[redacted] Stilling [redacted] Vidne 11 [redacted] har supplerende forklaret, at han har været ansat ved Rigs politiet siden 1997, og at han har beskæftiget sig med teleoplysninger siden 1999.

Ifølge de udskrevne teleoplysninger blev der den 29. september 2009 kl. 8.57.37 sendt en sms fra [redacted] T1's [redacted] arbejdstelefon til [redacted] T2's [redacted] mobiltelefon. [redacted] T1's [redacted] telefon gik da på en mast i [redacted] By10 [redacted].

Det forhold, at [redacted] T3's [redacted] telefon den 29. september 2009 kl. 9.06 gik på masten Torshøjvej 43, som ligger sydvest for Århus i retning mod Hørning, mens [redacted] T1's [redacted]

telefon omkring samme tidspunkt gik på masten Vestervænget 4 i By10 medfører efter vidnets opfattelse ikke, at de to tiltalte må antages at have befundet sig samme sted. Sandsynligheden herfor anser han ikke for særlig stor.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyld

Forhold 1, samtlige tiltalte:

Det fremgår blandt andet af T2's kalender, Facebook-oplysninger og email-korrespondance, at T2 og P1 kendte og var i kontakt med hinanden, herunder den 8. september 2009, hvor de blandt andet korresponderede om et bådsalg.

Den 30. september 2009 kl. 18.22 blev der foretaget et opkald fra en telefonboks på Hvidkildevej i København til P1's telefon. Umiddelbart efter samtalen – kl. 18.35 – gik T2's mobiltelefon ifølge masteoplysninger på en mast i nærheden.

Den 2. oktober 2009 kl. 19.23 blev der foretaget et opkald fra en telefonboks i Billund Lufthavn til P1's telefon. Det lægges til grund, at T2 og T3 var til stede i lufthavnen, da dette opkald blev foretaget. T3 har bestridt, at han foretog opkaldet i lufthavnen, hvilket ikke er blevet imødegået af en forklaring fra T2.

Herefter og efter indholdet af samtalerne findes det efter en samlet vurdering bevist, at de to samtaler blev foretaget af T2. Det af forsvareren for T2 anførte kan ikke føre til noget andet resultat.

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten, at T1's forklaring om, hvad han skulle på ejendommen Adr. 1 den 3. oktober 2009 kl. 12, må forkastes som utroværdig. Efter Vidne 5's sikre forklaring om samtalen mellem ham og T1, herunder om, at T1 udtalte "we can not do it here", og i betragtning af, at T1 mødte op på adressen kort tid før det

aftalte leveringstidspunkt og kontaktede **Vidne 5**, er det bevist, at **T1** **T1** var bekendt med, at han skulle have overleveret amfetaminen fra en kurer.

Med de anførte bemærkninger og af de grunde, som byretten i øvrigt har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at **T1**, **T2** og **T3** er fundet skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet i forhold 1.

Forhold 5 og 6, **T2**

Ifølge politirapport af 30. december 2009 blev der samme dag fundet et falsk lamineret handicapparkeringskort i forruden på en Fiat Marea **Reg. nr. 4**, der var parkeret i **Vej 1**, København. **T2** blev kontaktet på bopælen **Adresse 3**, 4.tv., og ifølge rapporten oplyste han, at hans mor var ejer af bilen, mens **T2** var primær bruger. Efter at være blevet sigtet for dokumentfalsk og oplyst om, at han ikke havde pligt til at udtale sig, erkendte han forholdet (forhold 5).

Under ransagning foretaget den 26. januar 2010 på **T2's** bopæl i forbindelse med hans anholdelse blev der ifølge rapport af samme dato fundet en kniv med en klinge på over 12 cm (forhold 6).

De nævnte oplysninger er ikke bestridt af **T2**.

Herefter og efter bemærkningerne fra **T2's** forsvarer om baggrunden for påstanden om frifindelse i forhold 5 og 6, tiltræder landsretten at **T2** er skyldig i disse forhold.

Straf

Vil anklagemyndigheden kontraanke til skade for tiltalte over for tiltaltes anke efter retsplejelovens § 902, jf. § 904, skal en meddelelse om anke være landsretten i hænde inden udløb af fristen for anklagemyndighedens kontraanke, jf. § 907, stk. 1, 1. pkt. Genpart af ankemeddelelsen sendes så vidt muligt samtidig til tiltalte med almindeligt og anbefalet brev og med almindeligt brev til byretten og tiltaltes forsvarer, jf. stk. 1, 2. pkt. Er tiltalte

varetægtsfængslet, kan genpart af ankemeddelelsen dog sendes som almindeligt brev til det varetægtsfængsel (arresthus), hvor tiltalte er anbragt, jf. stk. 1, 3. pkt.

§ 907, stk. 1, blev i sin nuværende affattelse indsat i retsplejeloven ved lov nr. 493 af 17. juni 2008. Højesterets dom af 26. februar 2010 (U 2010.1441H) indeholder en redegørelse for bestemmelsens forarbejder.

I Strafferetsplejeudvalgets forslag til affattelse af § 907, stk. 1, var 3. pkt. affattet således: ”Er tiltalte varetægtsfængslet eller undergivet anden foranstaltning, jf. § 769, er det tilstrækkeligt, at genpart af ankemeddelelsen sendes som almindeligt brev til det varetægtsfængsel (arresthus) eller den institution, hvor tiltalte er anbragt, og dér overgives til tiltalte.” I de almindelige bemærkninger i lovforslaget tilsluttede Justitsministeriet sig udvalgets overvejelser og forslag og anførte, at lovforslaget var udformet i overensstemmelse hermed.

I de specielle bemærkninger i lovforslaget anføres det blandt andet om bestemmelsen i § 907, stk. 1, 2. pkt., at ”Det er en betingelse for ankens rettidighed, at disse breve så vidt muligt afsendes, men ikke, at tiltalte modtager meddelelsen, herunder eventuelt afhenter det anbefalede brev.” Om bestemmelsen i stk. 1, 3. pkt. anføres det blandt andet, at ”Hvis tiltalte efter sagens afgørelse er varetægtsfængslet ..., kan genpart af ankemeddelelsen sendes som almindeligt brev til det varetægtsfængsel (arresthus) eller den institution, hvor tiltalte er anbragt, jf. stk. 1, 3. pkt. Det forudsættes i den forbindelse, at overgivelsen til tiltalte kan dokumenteres ved f.eks. attestation eller lignende.”

Den nævnte højesteretsdom (U 2010.1441H) angik et tilfælde omfattet af § 907, stk. 1, 3. pkt., hvor ankemeddelelsen først blev udleveret til den tiltalte 17 dage efter ankefristens udløb. Ved dommen fastslog Højesteret, at det hverken efter lovens ordlyd eller forarbejder er en betingelse, at tiltalte inden en bestemt frist får udleveret ankemeddelelsen. Højesterets kendelse af 23. april 2010 (U 2010.1976H) angik ligeledes et tilfælde omfattet af § 907, stk. 1, 3. pkt. Anklagemyndighedens ankemeddelelse blev i denne sag modtaget af landsretten inden for ankefristen. Højesteret anså det for dokumenteret ved en fremlagt brevkopi, at anklagemyndighedens ankemeddelelse inden for ankefristen tillige blev sendt med almindeligt brev til det fængsel, hvor tiltalte var anbragt. Anklagemyndighedens anke over for tiltalte opfyldte herefter kravene i såvel retsplejelovens § 907, stk. 1, 1. pkt. som 3. pkt., og anken var derfor rettidig. Fængslet havde efter det oplyste ikke modtaget anke-

meddelelsen, og tiltalte fik derfor først udleveret et eksemplar af ankemeddelelsen ca. en måned efter, at anklagemyndigheden havde sendt brevet til fængslet.

I forbindelse med domsafsigelsen i byretten den 9. juli 2010 ankede de tiltalte dommen til frifindelse, og byretten bestemte, at de skulle varetægtsfængsles under anken. Fristen for anklagemyndighedens anke udløb således den 23. juli 2010.

Ved ankemeddelelse af 20. juli 2010, der blev modtaget i landsretten den 21. juli 2010, ankede anklagemyndigheden dommen med påstand om skærpeelse. Der er fremlagt brevkopier af almindelige breve af 20. juli 2010, hvorefter anklagemyndigheden har sendt kopi af ankemeddelelsen til de arresthuse, hvor de tiltalte var anbragt, med anmodning om udlevering til de tiltalte. Landsretten anser fremsendelsen for dokumenteret ved de fremlagte brevkopier.

Det må efter bestemmelsens formål og forarbejder anses for en forudsætning for at anse anklagemyndighedens anke for rettidig, at det kan dokumenteres ved f.eks. attestation eller lignende, at ankemeddelelsen er overgivet til tiltalte. Efter de telefoniske oplysninger, som anklagemyndigheden har indhentet fra arresten i Aarhus, lægges det til grund, at ankemeddelelsen er overgivet til [REDACTED] T3 den 21. juli 2010. Anklagemyndighedens anke over for denne tiltalte opfylder herefter kravene i såvel retsplejelovens § 907, stk. 1, 1. pkt., som 3. pkt., og anken er derfor rettidig. Derimod kan det ikke anses for dokumenteret, at ankemeddelelsen er overgivet til [REDACTED] T1 og [REDACTED] T2, og anklagemyndighedens kontraanke over for disse tiltalte afvises derfor.

[REDACTED] T1

I overensstemmelse med anklagemyndighedens berigtigelse i forhold 2 henvises der i bilag 1 B til bekendtgørelsen om euforiserende stoffer til nr. 37 i stedet for nr. 29.

Det tiltrædes, at straffen for [REDACTED] T1 fastsættes som en tillægsstraf til bødevedtagelsen af 23. marts 2010, og som en fællesstraf med reststraffen på 83 dage ved prøveløsladelsen den 24. juni 2009 efter afsoning af Retten i Aalborgs dom af 6. marts 2008 og Vestre Landsrets ankedom af 17. november 2008, der vedrører ligearteret kriminalitet.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det herefter, at straffen er fastsat til fængsel i 7 år og 6 måneder.

T2

I forhold 5 fastsættes straffen for overtrædelse af straffelovens § 171 i medfør af straffelovens § 172.

Det tiltrædes, at straffen for T2 fastsættes som en fællesstraf med reststraffen på 1036 dage ved prøveløsladelsen den 26. marts 2009 efter afsoning af Højesterets anke-dom af 29. juni 2005, der vedrører ligeartet kriminalitet.

Som sagen er indbragt for landsretten tiltrædes det herefter, at straffen er fastsat til fængsel i 10 år.

T3

I forhold 8 fastsættes straffen i medfør af dagældende fyrværkeribekendtgørelse nr. 729 af 4. juli 2008 § 9, stk. 2, jf. § 59, stk. 1, nr. 3, jf. nugældende bekendtgørelse nr. 1424 af 16. december 2009 § 13, stk. 1, jf. § 75, stk. 1, nr. 3.

Straffen fastsættes til dels som en tillægsstraf til bødevedtagelsen af 1. oktober 2009. Da reststraffen ved prøveløsladelsen den 3. juli 2009 efter afsoning af Retten i Hernings dom af 24. marts 2009 vedrører kriminalitet, der ikke er ligeartet, bliver denne reststraf stående.

T3 blev prøveløsladt den 10. august 2007 efter afsoning af en dom for ligeartet kriminalitet på fængsel i 6 år og 6 måneder. Han er som anført ovenfor senest prøveløsladt den 3. juli 2009 efter afsoning af en straf for uligeartet kriminalitet.

På den baggrund og under hensyn til T3's rolle i forhold 1 finder landsretten, at straffen bør forhøjes til fængsel i 9 år.

Konfiskation

Byrettens bestemmelse om konfiskation tiltrædes.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

De tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen for [REDACTED] T3 [REDACTED] forhøjes til fængsel i 9 år.

De tiltalte skal solidarisk betale sagens omkostninger for landsretten, dog at de hver især betaler salæret til deres beskikkede forsvarer.

Annette Dellgren

Lis Frost

Michael Ellehauge